

Den store korsvej i 2024

Den 1. januar 2024 (EIRNS) – Der har ikke været mange, om nogen, år, der begyndte så tumultarisk som det nuværende. Ved indgangen til 2024 oplever vi krige over hele kloden, ubeskrivelige mængder af lidelse og ødelæggelse, kombineret med dysfunktionelle regeringer og institutioner overalt. På trods af hvor dramatiske disse begivenheder kan virke, er de faktisk mindre betydningsfulde end den meget større proces, som de afslører: Afslutningen på det moderne neokoloniale verdenssystem. Som EIR har påpeget siden Lyndon LaRouches idé og forslag i 1970'erne om Den Internationale Udviklingsbank som kernen i et nyt, antikolonialistisk system, er denne proces det egentlige skuespil på historiens scene, på trods af at de fleste andre ikke anerkender dette faktum.

Hvad enten det drejer sig om Ukraine-Rusland, Gaza-Palæstina eller det nylige forsøg på en konflikt mellem Venezuela og Guyana, må politikken for endeløse imperiale krige modsvares af deres løsningskoncept, nemlig fred og økonomisk udvikling. Der er ikke en eneste af disse konflikter, eller nogen anden i verden, som ikke kunne løses, hvis USA opgav sit engagement i dette døende neokoloniale system, og i stedet arbejdede sammen med andre nationer, især Rusland og Kina, for at skabe en varig fred. Denne proces kunne hurtigt begynde med omstillingen af den enorme kapacitet i nutidens militær-finansielle kompleks – som EIR beskrev den 14. december – til i stedet at producere de materialer, som en verden med over 8 milliarder mennesker i dag har desperat brug for.

Denne kontrast kan tydeligt ses, da fem nye medlemmer officielt sluttede sig til BRIKS i mandags, hvoraf fire er direkte berørt af det igangværende angreb på Gaza – Egypten, Iran, Saudi-Arabien og De forenede arabiske Emirater. Vil dette nye år bringe ny inspiration og drivkraft til at løse denne slags vanskelige konflikter gennem dialog, forståelse og fremtidens tankegang? Eller vil verden fortsat blive trukket

gennem den fejlslagne tankegang om militarisering, rå styrke og hævn for tidligere begivenheder?

Ukraines angreb på Belgorod i Rusland den 30. december, som dræbte 24 og sårede mere end 100 civile, viser, hvor meget det haster med at løse dette spørgsmål. Storbritannien og USA nægter tydeligvis at opgive deres mål i den ukrainske krig, på trods af at Ukraine kun er som et skelet af sin tidligere eksistens. Som den russiske præsident Putin præcist beskrev den 1. januar: "Pointen er ikke, at de [Vesten] hjælper vores fjende, men at de er vores fjende. De løser deres egne problemer med [Ukraines] hænder, det er hvad det hele handler om."

Samtidig er dette virkelig et tegn på desperationen i dette hensygnende system. På en pressekonference med den britiske udenrigsminister, David Cameron, den 7. december sagde USA's udenrigsminister, Blinken, at over 90% af vores "investeringer" i Ukraine faktisk er blevet i USA og har skabt jobs hos vores våbenproducenter, "så det har også været en win-win, som vi er nødt til at fortsætte med." Columbia-professor Jeffrey Sachs kritiserede dette sludder og sagde: "Det faktum, at Blinken griber til dette ... viser desperationen. De kunne ikke vinde ved hjælp af fakta: De løj om årsagerne til krigene; de løj om krigenes forløb; de løj om krigenes militære og civile katastrofer; de tabte argumentet om, at dette er i USA's interesse i forhold til udenrigspolitik eller sikkerhed eller noget i den stil. Og så tyede de til den desperate sidste udvej med at sige, at I har fabrikker i jeres distrikt, som om det er den bedste måde at bruge det amerikanske folk, knowhow og teknologi på."

I den sammenhæng er vi glade for at kunne meddele, at EIR kan fejre sit 50-års jubilæum i 2024, en stolt præstation, fordi EIR konsekvent har leveret kritisk indsigt og klarhed, som har været afgørende for borgere, der er interesserede i at gøre noget i en farlig verden. Det er vigtigere nu end nogensinde, at et overordnet strategisk udsigtspunkt bliver forstået af

mange. Der er ved at ske et skift, hvilket antydes af den voksende accept af Lyndon LaRouches navn. Mens hans navn i lang tid blev anset for at være for farligt at associere sig med, er mange, der nu ser på de begivenheder, der udfolder sig i verden, ved at indse, at LaRouches navn ikke kun blev plettet med urette i løbet af de seneste årtier, men at hans ideer og opdagelser rummer nøglen til at løse nutidens krise.

I dette nye år er det vigtigt at minde os selv om, og om nødvendigt bevidst genopdage, at problemerne i verden kan løses. Mennesket blev skabt i Skaberens levende billede, imago viva Dei, og er ikke blot et dyr på marken, som er bestemt til at acceptere den skæbne, der bliver tildelt os. I dag, mere end nogensinde, skal fremtiden skabes, som en bevidst handling af i det mindste en betydelig del af samfundet. Det er vores job at gøre netop dette, og et godt sted at starte er det presserende behov for at omstille og nytænke nutidens oppustede militær-finansielle kompleks, før den næste krig bliver vores sidste.

Foto: Kevin Schmid / Unsplash